Ч. 90. Неділя 7 мая (24 цьвітня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поединоке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодинокe число 6 с.

Вісти політичні.

Є. Вел. Цісар і Архікн. Франц Фердинанд на Угорщині — Ґр. Еренталь вертає. — Справа марокканьска. — Сполучені Держави а мехіканьска справа.

Є. Вел. Цісар виїхав до Ґеделї на Угорщині і позістане там до 26. с. м. та буде два рази в тиждень приїздити до Будапешту для уділюваня авдиенций. Точка тягости внутр. полїтики пересунула ся тепер на Угорщину. В угорскім соймі будуть коло 10. с. м. внесені войскові предложеня і небавом станють законом. Задля того і австр. правительство бажає рівночасно в цілій основі оповістити весь обсяг войскових предложень, щоби тутешнє населенє не потребувало дізнавати ся про се аж з угорских предложень.

З Будапешту доносять: Архікнязь Франц Фердинанд, котрий приїхав тут вчера в полудне, був у Монарха на специяльній авдиенциї. В політичних кругах увіряють, що тота авдиенция не стоїть в звязи з ніякими справами полїтичними.

Мінїстер справ заграничних ґр. Еренталь по довшім відпочинку в Абациї верне дня 26. мая до Відня і обійме урядованє, а єго заступник маркґр. Палявічіні верне на своє становище в Царгороді. Тим способом показують ся зовсім безосновними вісти ширені деякими дневниками про тяжку недугу ґр. Еренталя і про єго уступленє.

Австро-Угорщина годить ся зовсім зі становищем Німеччини в марокканьскій справі і думає, що Франция повинна строго держати ся постанов договору в Альжезірас, щоби независимість марокканьского султана не була нарушена. Анґлія також затрівожена поступованєм Франциї і годить ся з поглядом Іспанії, що Франция переступила обсяг своєї повновласти та що похід на Фез є першим кроком до забору Марокка. Найновійші вісти потверджують, що майор Бремонд по чотиродневних стичках з повстанцями війшов уже до міста Фез. Наслідком того Анґлія скріпила свою залогу, як звіщають з Танджеру, о 2 баталїони піхоти.

Дальші вісти з Феза запевняють, що в місті панує спокій і Европейці не потребують звідтам виїздити, однак повстанці не поконані ще зовсім, хоч племена починають вертати до своїх осель.

„N. fr. Presse“ довідує ся з дипльоматичних кругів, що Німеччина не має поки що нї найменшої причини сумнївати ся о льояльности французского правительства в цїлій акциї марокканьскій. Так само й „W. Allg. Ztg. стверджує, що справа марокканьска не дає причини до ніяких важних запутанин. Не треба забувати, що в Мароккy єсть богато інтересованих держав европейских. Памятати треба, що Анґлія інтересована в Марокку, стереже пильно своїх льокальних інтересів; коли би однак справа стала ся предметом острого конфлїкту межи Францию а Німеччиною, то Анґлія мусить мати взгляд на висші моменти полїтичні, що мусить впливати на становище Іспанії а тим самим і на Німеччину.

До „Voss. Ztg.“ доносять з Танджера, що коло Фезу нема повстанців. Повстанці числили на то, що зможуть відділ Бремонта окружити і забрати муниції. Тепер однак, побачивши, що то їм не удало ся, вернули в свояси.

Має Европа свою маррокканьску справу, то Америка має свою мехіканьску. Найновійші вісти з Америки промавляють за тим, що Сполученим Державам не лишаєсь иншого виходу як хиба заняти Мехіко і зробити конець тамошній ворохобни. З Вашінґтона доносять іменно: Після вістий від амбасадора Вільзона відносини в Мехіку стали такі, що годі їх вже стерпіти. Мехіко перебуває кризу. Імовірно будуть сейчас вислані воєнні кораблї до Асапулько,

---

6)

Славні купелеві місця в Европі.

(Після Кляра, Штайна, Вебера і др. — зладив К. Вербин).

(Дальше).

Один день в Карльсбаді.

Досьвіта о 4 год. виходжу з хати, рад в души, що можу розвидити ся, що тут діє ся з рана.

І знов хмарний ранок! Що він принесе тим бідним курацийним гостям? А Тепель журчить весело в своїм холоднім руслї, а з гір звенить веселий спів птичок.

Замітачі на улицях при роботї.

З пекарских коминів бухає дим. Перед домами стоять коші з відпадками і сьмітєм, вози приїздять і забирають.

В шпрудлевій галї не чути ніяких веселих голосів, она виглядає як чистенько позамітана саля до танців, украшена зеленню. Місце, де пан Лябіцкий вимахує лїсочкою і дає такт, тепер порожнє. Лиш боги на постументах стоять на сторожи. А Шпрудель то підскакує весело в гору то спадає.

Якісь жінки в жентицею і горнятками сходять ся коло жерела на торговици. Та ще й кілька дівчат жерельних, бідняткам, що ще й не попідрастали як слїд, не дають навіть виспати ся. Але поминувши то, була то таки щаслива гадка взяти до обслуги жерел, що мають дати здоровлє, діточий вік, пупіночки розцвитаючої молодости.

Відїзджаючі, обладовані пуделками і цьвітами, їдуть і їдуть попри нас. Зробили невлий інтерес на заміні — лишили гроші а забрали з собою здоровлє і милі спомини з тою кріпкою постановою, щоби в слїдуючім роцї знов вернути.

На Старій Луцї, там, де звичайно сидить Єго Сьвітлість, якась Ексцеленция або межинародна красавнчка, спочивають пекарскі помічники, а із середини видко сьвітло огню, що горить в пекарскій печи; бохонець за бохонцем вилїтає.

На межинародній площи перед каварнею, де в день видко збиткoвність, блеск, елєґантию і кокетерию, повитягали сотки стільців свої нужденні ноги до неба. З боку коло цебриків з помиями сидять невиспані хлопчиска, що мали в ночи роботу, сїм тих, що чистять срібло, частина з тих 300 мужа, що належать до Пуппової служби. З гори споглядає тихий сьвіжий ліс.... Але вернім! Перед домами на Старій Луцї і на торговици сидять домашні послугачі і дівчата а також і міскі послугачі, сьміють ся і балакають та чистять черевики і одїнє.

Тепер надходить щораз більше курацийних гостий з перевішенними через плече горнятками, у многих лиця схоровані, многі сумно споглядають. Хто здоровий, той красний, краса надає веселости, а веселість то щастє....

Тепер сунуть вже зі всїх боків. Особливо он там з тих старих улиць, з тих заулків, через мости та спова углів. То галицкі, або як їх звичайно називають польскі Жиди з тягнюрками по обох боках голови, ще ранше їдуть їх жінки.

З подальших сторін міста, з улиці Паркової і Замкової, з Морґентайле чути, як тупають, мурмотять, покашлюють, роблять шум... Ґірлянда з людий коло Мільбрунен вяже ся щораз ріжнородвійша і ріжнобарвнійша... на ратуши бє якраз 6 година а капельмайстер бере лїсочку і зачинає такт давати, глоту проникає побожний настрій, роздаєсь хоральна пісня: „Коли знайдем ся в найбільшій потребі“.

Всї слухають побожно. Хто добре в сьвіті розвидить ся, побачить з радостию, що більше в нїм віра держить ся, як то собі звичайно думають.

Кольонна коло Мільбрунен стає щораз тїснійша, щораз довша, щораз більше збита, шумить, гудить а небо хоче також і від себе щось докинути та пускає з тихенька капельку по капельці на землю.

— Добрий день, здорові були, сервус, як спало ся? Цілую руці, добродійко! Моє поважанє! Найпокірнїйший слуга! А що, смакує? Я волів би пільзненського! і т. д.

В стовповій галї і перед нею робить ся в своїм роді принадний рух, котрий вибиває своє пятно на перворяднім в сьвіті купелевім місци Карльсбаді.

Вздовж поруча над Тепелю коло моста побіч курацийного дому уставляють ся жінки

де, як здає ся, безпечність Американців есть найбільше загрожена. А друга вість каже: В звіті амбасадора Вільзона сказано між иншим: Найбільше занепокоєнє настало серед Американців, проживаючих в місті Мехіку; они побоюють ся розбитя переговорів мирових і настаня анархії.

А вже хиба найвиразніше говорить слідуюча вість, яка наспіла з Вашінґтона через Льондон: Зі всїх сторін зачувати о близькій інтервенциї Сполучених Держав в Мехіку. В півурядових кругах панує переконанє, що успокоюючі донесеня мехіканьского походженя треба приймати з великим недовірєм.

Зачувати, що межи Тафтом а комісиями конґресу, котрі займають ся справами заграничними, настало повне порозумінє в справі способу забезпеченя житя і майна Американців і чужинців в Мехіку на случай перевороту. Президент Тафт вияснив впливовим членам тих комісий свої погляди в тім дусї, що ліпше есть, щоби правительство Сполучених Держав взяло в свої руки почин в цїли охорони інтересів заграничних підданих в Мехіку, як щоби мали в Мехіку стануть европейскі войска і знівечити доктрину Монро (Америка для Американців, не допускати до того, щоби Европа мішала ся до справ американьских).

Новинки.

Львів, 6 мая 1911.

— **Іменованя в краєвім Видїлї.** Видїл краєвий іменував в краєвій управі продажи соли при Видїлї краєвім: книговодця Меч. Яцковского рахмістром в VIII кл. ранґи, асистента рахункового Каз. Сіціньского офіциялом в X кл. ранґи, практиканта рахунк. Ф. Поспіха асистентом а Вінк. Келлера, Маркуса Зоммера, Мар. Марціїнкевича і Ем. Лозиньского аплікантами.

— **Конкурс** на принятє до кадетских шкіл. Мінїстерство війни оголосило конкурс на принятє до кадетских шкіл. Головні услівя є слідуючі. 1. Австрийске горожаньство, 2. фізична здібність, 3. відповідне моральне поведенє, 4. відповідне число літ (на I рік кадетскої школи треба мати 14 літ, на II р. 15, а на III р. 16 літ. Хто має більше літ, мусить подавати ся до мінїстерства війни), 5. відповідні студиї (на I рік кадетскої школи треба мати скінчені чотири низші кляси середної школи, на II р. пять кляс, на III р. шість кляс що найменше з достаточним поступом. Крім сего здає са ще вступний іспит з нїмецкої мови, істориї натуральної, математики, істориї, ґеографії, фізики і хемії. Вступний іспит є в нїмецкій мові, позволяє ся також і в рідній мові), 6. приреченє сплачуваня шкільної оплати, яка виносить для всїх цивільних 300 К річно, а для військових і державних урядників менше. Подання треба вносити найдальше до 12 липня до інфантерийної кадетскої школи а до 15 серпня до инших кадетских шкіл, на руки команди кадетскої школи. До подання прилучає ся: 1) метрику, 2) сьвідоцтво приналежности, 3) лїкарске сьвідоцтво, 4) шкільні сьвідоцтва, 5) сьвідоцтво щіпленя віспи, 6) сьвідоцтво моральности. По реченци внесених подань не узглядниять.

— **Дрібні вісти.** На військові вправи учителів визначило мінїстерство війни на сей рік такі реченцї вправ: в XI (львівскім) і X (перемискім) корпусї від 17 до 29 липня; в I (краківскім) корпусї для полків 1, 54, 93 і 100 від 31—12 серпня, для полків 13, 20, 56 і 57 від 3—15 липня.— На Великдень в Каменци Подільскім в тамошнім соборі та в инших церквах читали евангелиє українськoю мовою. — У Волоскївцї чернигівскої ґубернії лежить умираючий звістний українский кобзар Терешко Пархоменко. — Гупульский театр дає нинї в суботу представленє в Бурштинї, в недїлю дня 7 с. м. в Жидачеві, а в понедїлок дня 8 с. м. в Стрию. — Збанкротували Елля Маєр, купчиха в Бережанах і Двойра Фінкельштайн в Кутах. — Втекли з дому родичів 9-лїтний Іван Совіньский ученик школи народної ім. сьв. Анни і 13-лїтна, донька робітника Марціїшина. — Селянин з Підгорець Василь Сеників дав знати львівскій поліциї, що єму втїк син Василь забравши на дорогу 60 К.

— **Проворний мантїй.** Львівска поліция арештувала якогось проворного жидка Куна, котрий прийшовши перед кількома днями до Тов-а дешевої кухнї при ул. Бляхарскій ч. 1, представив ся яко урядник Видїлу краєвого і заявив настоятельцї того заведеня, що Видїл краєвий призначив для тов. запомогу в сумі 1600 К, а він є уповажнений ту суму відобрати і за відповідним поквітованєм зложити на руки предсїдательки Тов. Взявши формально написаний і підписаний квіт, пішов очевидно в намірі дальшої манїпуляциї, але поліция ще в пору его вишукала і арештувала. Показує ся, що той мантїй належить до ватаги, котра вже від довшого часу вештає ся по цїлій Галичинї і на фальшиві підписи, квіти і документи виманює від легковірних людий значнїйші суми.

— **Обманьство на великі розміри.** Купець Зелиґ Мордкович і его син Герман Мордкович, оба російскі піддані пустили в курс векслї на 16.000 кор., а коли прийшов реченець сплати першого векселя, випродали чим скорше всї товари і втекли зі Львова. Одною з найбільше пошкодованих есть „Самопоміч в Ярославі“. Жінка Зелиґа каже, що не знає куди втїк еї муж з сином.

— **Катастрофа на зелїзници під Медикою** представляє ся тепер страшнїйше, як то в першій хвили можна було думати. Пятнайцять ваґонів розбило ся зовсїм, а других пятнайцять есть ушкоджених. Двох людий погибло. Один з них есть годинникар зелїзничий Боґуславский (не Сея), помічник годинникаря Соболевского, чоловік молодий, нежонатий. Він їздив від 4 лїт по шляхах і контролював та направляв годинники на зелїзницях. В хвили катастрофи стояв на помостї ваґона і здаєсь зі страху вхопив ся стовчаків (пуферів) і так повис на них, держачись їх корчево; аж вчера о 6 год. рано відчіплено его вже яко трупа. Очевидцї кажуть, що він по катастрофі жив ще яких десять мінут, але не можна було добути ся до него і подати поміч. — Другий, що погиб, то машиніст львівского поїзду Авґуст Скерль, Чех, проживаючий постійно у Львові. Він помер в кілька годин по катастрофі полишив жінку та четверо дїтий.

Хто завинив катастрофу, поки що не знати; се викаже напевно мабуть аж докладне слїдство та й то ледви. Кажуть, що завинив погибший машиніст, котрий не звернув уваги на сиґнал; але померший че й не може оправдати ся. З другої же сторони говорять, що на стациї був десь зіпсований прилад до забезпе-

з рожами. Моя Грдлїчка з Драговіць вже наставляє менї китичку. Всї панове оглядають цьвіти, купують та ідуть відтак на прохід мов тоті ангели мира з галузками рож в руцї, з поглядами шукаючими любови.

З'являє ся елеґантна публика. Спюхи, стрійки, дами в тоалетах після найновійшої моди. Ба, тоалетова штука відмолоднює чоловіка, то тріюмф нашого столїтя.

Коло князя А. і князя Б. збирають ся малі громадки, щоби послухати їх мудрого слова. Як они покашлюють, як плюють, то треба собі добре запамятати. Зачинає ся кокетоване, пошептуване з дамами, музика грає а дощик дрібонький перепадає. Комусь там упав кубок на землю, забренїло а всї звернули ся в ту сторону, мов би там щось важного стало ся.

Понад лїсом показуєсь тепер смуга сонця і пускає в долину надію на красний день.

Ті, що рано повставали, біжать вже до кургавзу купати ся. Там при віконци, де продають білети, можна почути всїлякі мови.

Хто любить спокій, хто може без других обійти ся, той шукає собі тихого сонїчного місця в зеленім парку на снїданє; в Мільбрунен збирають ся люди до далеких проходів.

— Добрий день, пане доктор, а ви звідки тут взяли ся? Чей не недужі? — Нї, Богу дякувати, приїхав лиш, щоби трохи забавити ся.

Струя, тота жива змия, що що дня скидає з себе шкіру, ве ся тепер і мінить ся красками улицею нїби деброю. На торговици купують спис курацийних гостий, в книгарнях ґазети, рожі у „Шмоля і Ґайзера“, залагоджують справи на почтї а тепер треба де купити шинки. В такім малім крамі розкравують що дня 56 до 60 великих шинок! Подумайте собі! Двох або трох людий крає, тількож людий важить, пакує і відбирає гроші. Але бо то й пишна шинка! Тоті свинки годують, видко, в сій цїли лиш самими булками з маслом!

А тепер до пекаря. Там дійстно у неодного приходить ся вести борбу о хлїб насущний! Може длятого, що то якраз по дорозї а може тому, що тоті рогалики такі смачні і хорошенькі...

Видко з того, що карльсбадска курация то не голодова курация.

— Не маю часу, мушу пошукати хлїба для нас! — каже он той молодий муж і в своїй ревности при сповнюваню обовязку мужа попав ся до склепу, де сидять самі молоді модистки. Тоті дївчата тїшать ся, що вже так рано загостив до них якийсь пан тай сьміють ся з того, що він у них хлїба шукає. Серед загальної веселости шукаючий за хлїбом звиняє ся, кланяє ся і виходить.

А майстер Манль побіч стоїть за лядою з міною князя, що з великою прихильностию удїляє авдиенций. — Добрий день, Ексцеленцие, добрий день, пане Блюменталь, шість рогаликів на маслі, чотири на водї а чотири з солию, тааак! — і з такою міною, як колиб надав кому ордер, подає щасливому червону торбинку з паперу, котрий держачи еї високо в гору, мусить перетискати ся поміж страшно тїсні шовки, мережева і перфуми.

А тепер до Пуппа! — Усьміх виступає на лици читача, котрий знає, що значить се імя!

Пупп! Перед душею розкладає ся панорама, пересувають ся ріжнородні образи, всїлякого рода — веселі, мокрі, студені, горячі, блискучі, шумячі...

Насамперед треба пошукати місця, щоби ми виділи і щоби нас виділи, на сонци чи в тїни? Тут коло водограю представить ся житє нашим очам найлїйше.

От вже іде й наша 27, все чемна і скромна, як майже всї тоті Пуппові дївчата, що розносять каву, а ось вже й малі дїти з суницями: Суницї, суницї! за 20 сотиків, за 40 сот.! — і підчас коли люди, понайбільшій части чужі між чужими, сидять, то Азорки з Відня і Дерлїнґи в Льондону бігають і познакомлюють ся одні з другими. Пару воробців бє ся на серединї о кусник булки а сьвітло сонця розходить ся поволи по зеленім листю.

— Чуєте, панночко, принесіть менї кави! Одну каву? І щось до неї? Ну, пару рогальків! — Тут чай, там шинка, молоко, яйця. — Один платить 20 крейцарів, другий 3 ґульдени і більше за перекуску з рана. Нїхто не гнїває ся, нема припаленої сметанки, нема підпущеної кави, на пекарчика не треба чекати. Все добре, все смачне, все єсть в одній хвили, чого зажадаєте. Оттак сидїти в сьвітлї раннього сонця під зеленими деревами, покріпляти жолудок знаменитими напитками і печивом та придивляти ся тому ріжнобарвному походови з цїлого сьвіта, то також роскіш!

Хто має добре око, то й зараз добачить, яке то товариство курацийне. То з'їхали ся достойники, люди зі становищем і титулами, князї, Крезуси, Ротшільди... то грішники і грішницї... Карльсбад, то бачите, найперше курацийне місце на сьвітї, то Париж в чеськім краю. Там заступлені всї погляди на житє і всї кляси людий.

А деж недужі в Карльсбадї підчас того головного сезону? Тих не видко, їх треба шукати, бо куди лиш глянеш, все вкриває ся збитковностию і красою. То величаві довгі мясницї серед лїта і на дворі!

(Дальше буде).

чуваня зворотниць, а урядник руху, Чайкевич пішов в то місце, щоби там щось направити. Не знаючи як довго там побуде, наставив сиґнал в Медиці на „вільний". В послідній хвили телеґрафіст змінив сиґнал і наставив на „стій" але вже було за пізно бо машиніст львівского поїзду не міг вже его здержати і з цілим розгоном в'їхав на перемиский. — Місце катастрофи представляє все ще страшний вид і може бути, що аж нині поїзди будуть могли без перешкоди переходити і подорожні не будуть мусіли пересідати ся.

Господарство, промисл і торговля

— **Торговля покладками.** Краєвий союз господарско-молочарский в Стрию постановив заняти ся торговлею покладками і видав відозву, в котрій подає до відомости, що навязав зносини прямо з гуртівниками. Він буде що тиждня повідомляти, чи то приватні особи, чи інституциї, які займуть ся збиранем покладків в даній місцевости, про ціну, яку платити ме в слідуючім тижни, т. є. ціну, яку жертвують гуртівники, що стояти-муть в безпосередних торговельних зносинах з Краєвим союзом господарско-молочарским в Стрию. Через те сі особи, що в даній місцевости займуть ся збиранем покладків, будуть з гори знали, яку одержать найменшу ціну в слідуючім тижни, бо може зайти случай, що торговельні конюнктури на ринку покладками можуть піднести ся, а тоді доставці покладків одержать рівнож висшу ціну. Через виключенє цілої маси посередників, через добір ліпшого товару, через скору інформацию про положенє і ціни на великих заграничних торгах, здобудуть наші продуценти, як і ті, що займуть ся збиранем покладків висші ціни, а се зможе принести народови річно міліони.

Торговля покладками є однак інтересом трудним і тому управа Союза, розпочинаючи се діло, звертає ся передусім до всіх людий, яким добро народа лежить на серци, як також до всіх наших господарских, торговельних, як і просьвітних орґанізаций о поперте в тім напрямі. Найбільше пожаданою формою орґанізациї торговлі покладками було би, як би у нас повстали льокальні чи повітові спілки для збуту покладків чи спілки годівельників дробу, яких члени зобовязали би ся доставляти даній спілці усі покладки, призначені на продаж.

Ми віримо, що незабавом зачнуть повставати такі спілки і у нас. (Спілка для годівлі дробу а специяльно для продажі яєць єсть преці вже в Белзі, а однак не може двигнути ся, бо се не так легка річ, як би то здавало ся на перший погляд. — *Ред.*) Заки однак такі спілки повстануть, не слід нам спочивати, а треба взятись сейчас за торговлю покладками, бо се власне викличе орґанізацию таких спілок.

Нема майже села в руский части Галичини, в якім не було би читальні „Просьвіти", крамниці, молочарскої спілки, райфайзенки, господарского кружка, або якої приватної особи, що могла би займити ся збиранем покладків в даній місцевости.

Кождий збирач покладків, чи се буде спілка молочарска, чи крамниця, і т. д., мусить бути членом Краєвого Союза господарско-молочарского в Стрию бодай з одним уділом (один уділ виносить 20 кор. а вписове 2 кор., які можна сплачувати ратами).

На збиранє покладків в крамници, чи в молочарскій спілці і т. д. не треба ніякого позволеня політичної власти. Навіть коли би склепар чи молочар сам ходив по селі збирати покладки т. є. провадив би з рамени склепу або спілки молочарскої і т. д. похатну торговлю покладками, то на се після закона не потреба окремого призволеня старости. Таке збиранє покладків від хати до хати було би вельми вказаним, бо — на жаль — наші селяни лінують ся збувати покладки, сейчас сьвіжі, а чекають нагоди, коли поїдуть на торг, а тим самим товар сей не є однаковий і стає нераз несьвіжий, через що покладки з Галичини мають на сьвітовім торзі свою осібну марку і узискують меншу ціну.

Подаємо до відома — каже ся у відозві — що хто хоче займити ся збиранем покладків в даній місцевости як і збутом їх через Краєвий Союз господарско-молочарский в Стрию, зволить віднести ся до згаданого Союза а він вишле ему потрібні інформациї щодо опакованя і висилки покладків і на яку адресу, як рівнож доставить відповідні формулярі до обчислень і скрині.

Вкінци подаємо до відома, що кожда посилка покладків доконана на вказану Союзом адресу, зістане вирівнана протягом 5 днів від дня наданя. Оплату від стациї наданя на місце призначеня оплачує сам Союз. Колиб зайшов случай в давній місцевости, що якась інституция, або одиниця, хотілаб займитись збиранем покладків в селі в селі, а не мала відповідного капіталу на закупно покладків, сим радо уділяємо задатки на товар.

Ціна збіжа у Львові.

дня 5-го мая:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·90	до	12·10
Жито	7·60	„	7·80
Овес	8·60	„	8·80
Ячмінь пашний	8·20	„	8·50
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	8·50	„	12·—
Вика	10·—	„	10·50
Бобик	8·—	„	8·30
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70·—	„	85·—
Конюшина біла	80·—	„	95·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Телеґрами.

Краків 6 мая. Намістник др. Бобржиньский переїхав нині в ночи через Краків до Відня.

Будапешт 6 мая. Цісар поручив міністрови Люкачеви тимчасове завідательство міністерства торговлі.

Брукселя 6 мая. В копальни вугля в Кокеріль завалило ся зелізне руштованє, що важило 30.000 клґ. Згинуло 5 женщин занятих шуканем вугля, 3 зранені.

Атини 6 мая. Ґенералісімус Смоленьский перенесений в неактивний стан з причини інформациї, яку дав праси о касі краєвої оборони.

Льондон 6 мая. В палаті послів поставили Кемпф (ліберал) і Ґульдінґ (консерватист) внесенє, щоби палата приступила до другого читаня білю о розширеню права голосованя на всі женщини, що ведуть самостійне господарство. На основі того білю около 1 міліон женщин одержало би право виборче. Ухвалено 255 голосами против 88 приступити до другого читаня. Мимо того думають загально, що нема виглядів, щоби проєкт став ся законом.

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.